

Μηδὲ γύρισεσα τὸ χέρε κυντάζεις τοῦ Λευτέρη.

Γύρ.—

'Βγῆκες μὲν μὲν Πρωθυπουργός
καὶ ἔχεις πολλοὺς γιὰ δέσμων,
καὶ ὅπου κανένας Στρατηγός
τὸν κάνεις διαθέσμω.

Χωρὶς Ἀντιπολίτευσι χωρεῖσαι τὸ Ντοβέτι,
καὶ ἔν ποῦν καὶ μερικοὶ κακὰ τάκοντας χωρίς σεκλέτι.
Μαγνήτης εἶναι μάκτια μου, καὶ ὁ λόγος ὁ δίκιος σου,
ἀγάπη ποιεῖς περισσὸν καὶ ἔνας Γραμματικός σου,
καὶ σὺ σαν ανοικόταρφος δὲν τοῦ χάλεψες γιατρός
καὶ ὄλο μαζί σου τὸν τραχέας σὲ καθές πανηγύρι.

Τὸ πῶς μπήκας στὸ Ντοβέτι ἡ αρνίκο τὸ λένε θάμπα...
σὲ φωνάζουν Λευτέρη, καὶ λέσαι καὶ δίνουσαν πράμπικα.
Μᾶ καὶ γίγαντας σὲ λέν, δ, τι καὶ ὅπου σοῦ στέκεις,
καὶ ψήλω σὲ καρυφαῖς πέρτεις σὰν ἀστροπελέκι.

"Οσοι τὴν ἐπάθανε καὶ κακοπερνάνε
χίλια δρόμοι γιὰ σένα
ψάλλουν οὐσένα,
ποῦ μὲ τὸν ἐπάγγελτον ἔρχισμένοι νάναι.

"Οσοι πιὰ δὲν βλέπουνε μέρες στὴν Εξουσία
φορύρουν μὲ καρδέλλα,
σταζούνε τὰ γέλια,
σὰν ἀκούσουν μερικοὺς νότο λέν Μεσσία.

Κι' ο Νιόνος δὲν ἐπρόσμενε τέτοιο κακό νὰ λάχῃ,
καὶ ἔνας Κορφάτης φάνεται πώς σ'έχει στὸ στομάχι.
Μάττιας πολλών ἀπάνω σου τὰ δίλευτα καρφωμένα,
καὶ ἔνας μουργός, ἀφέντη μου, λέει καὶ γιὰ σένα.

'Ο «Ρωμύζος», ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν ίδων,
στὴν Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πολὺν τὴν ὁδὸν,
μένο πῆγε παραπέδῳ, αἴσιων πεννητασκτώ,
συνυρεύει μὲν δῆλα σπήλαια καὶ μ' θοίζοντ' ἀνοικτό.

"Ἐχεις καὶ φίλους, μὲν καὶ ἔχτροις, καὶ δύο συμπεθέρους:
μέσα στὸ μαρῷ πίνακα σὲ γάφρουνε, Λευτέρη.

Τοῦ πετρελαίου τενεκέ
σέρνουν γιὰ καπούρους τὰ σκυλιά...
γαχλάκιας εἰσαὶ, Κρητικέ,
καὶ δέκαις σ' ἀλλούς τὰ γριάλια.

Τρέχει τὸ ροΐκιό σου σὰν τὸ νερό στ' ἀλλάκι,
μα καὶ της νυκτερίδας βραστός τὸ κοκκαλάκι,
καὶ κάνεις νὰ σοῦ λέγη στροβίγγα φιλελευθέρω:
ὅ, τι μοῦ πηγεῖ θὰ κάνω νι' ἔγω, καὶ λέ πατέρω.

"Η Διπλὴ θὰ φύγη τώρα καὶ ἔπειτα καλός Οκτώβρης,
καὶ γιὰ τοῦτο μερικοὶ
ποδοὶ Συνταγματικοὶ
μέρα νύκτα ζεφανίζουν: ἀπὸ τὸ Θεόν νὰ τοῦρης.

Μά δεάρας μή σὲ μέλη
καὶ γόρευε καγκελί...
διχλέι λέ νέλι νέλι,
μαζούρι γιὰ μαζούρι...
πυγμάχοι Βενζέλοι
πολλών θὰ σπάσουν μούρη.

Φ.— Αὐτὰ τὰ μάγια, Περικλῆ, πούδιναν κατ' ιδίαν
μὲ της νυκτὸς τῆς μαγικῆς τὸν σκοτεινὸν μανδύαν,
μήν πηγε καὶ σ' ἀλλούς νὰ τέ πηγε καὶ σ' ἀλλούς τὰλασάζῃ,
μὰ καὶ ἐπὸ τὴν γυναῖκα σου κρυφά νὰ τὰ φιλάξῃ.

Π.— Δεν θὰ βγάλω τούμουδιά,
καὶ δρέσ μια καρυδιά.